

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 279/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť D. P., bytom S., zastúpenej advokátom JUDr. D. D., B., v ktorej namieta porušenie svojich práv zaručených v čl. 12 ods. 4 alebo iných Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 12 C 131/95-82 zo 7. mája 1997 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 4 Co 174/98-128 z 22. septembra 1998, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2005 doručená sťažnosť D. P., bytom S. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. D. D., B., v ktorej namietala porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 12 ods. 4 alebo iných Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 12 C 131/95-82 zo 7. mája 1997 (ďalej len „okresný súd“) a rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 4 Co 174/98-128 z 22. septembra 1998 (ďalej len „krajský súd“).

Sťažovateľka uviedla, že rozsudkom krajského súdu bol potvrdený rozsudok okresného súdu, ktorým súd nahradil vyhlásenie vôle sťažovateľky, že ako nájomca uzatvára dohodu o prevode členských práv k družstevnému bytu v S., podľa ktorej prevádza svoje členské práva a povinnosti na žalobcov manželov P. J. a A. J. Konaním oboch súdov podľa jej názoru bol porušený zákon, a to v ustanovení § 243f ods. 1 písm. b) a c) Občianskeho súdneho poriadku. V tomto postupe oboch súdov vidí sťažovateľka porušenie svojich základných práv a žiada, aby ústavný súd obe rozhodnutia súdov preskúmal, a ak zistí, že

„– medzi postupom súdu podľa ust. § 230 Občianskeho zákonníka a článkom č. 144 ods. 1 druhá veta,

– konaním a rozhodovaním Krajského súdu v Trnave č. k. 4 Co 174/98 boli porušené moje ústavné práva

garantované Ústavou Slovenskej republiky najmä čl. 12 ods. 4 alebo iné, aby tento návrh prijal na ďalšie konanie a vo veci rozhodol“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Konečné rozhodnutie vo veci, ktoré sťažovateľka napáda sťažnosťou, je z 22. septembra 1998. Je nesporné, že jej bolo doručené oveľa skôr ako dva mesiace pred lehotou ustanovenou v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto bolo sťažnosť potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, no napriek tomu sťažnosť nespĺňa ani ďalšie náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 citovaného zákona. I v prípade splnenia týchto náležitostí lehotu ustanovenú § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2005